

[Udenrigsministeren.]

Hovedmængden af de Varer, som vi interesserer os for at udføre, at for dem har Sverige længe været et lukket Land. Se, disse forskelligartede Hensyn tror jeg man vil forstaa ogsaa i Sverige, naar man kommer til den Forhandling om at afbøde de Ulemper, her kan være, som nu er forestaaende.

Men Hovedsagen for det ærede Medlem Hr. Prieme var jo at paastaa, at vi over for Tyskland og England ikke loyalt har gennemført de med dem truffede Aftaler. Det er nu saa lykkeligt — og derfor regner jeg med, at disse Udtalelser kun vil faa den agitatoriske Betydning, de kan have i indre danske Kredse —, at de Forhandlere, vi staar over for fra de to Lande, er klar over Forholdene og næppe lader sig vildlede af det ærede Medlems Udtalelser. Selvfølgelig har Paastanden om manglende Loyaltitet over for de to Lande ikke selv den allersvageste Berøring med Virkeligheden. Aftalerne og hele det bestaaende System er fremkaldt, ikke fordi Danmark indlod sig paa en Afspærringspolitik, men fordi Tyskland meget tidligt gennemførte en saadan, der haardt ramte betydningsfulde danske Varer, og fordi England under anden Form siden optog en tilsvarende Afspærringspolitik. Dette var Udgangspunktet for Aftalerne, og paa dette fra de andres Side givne Grundlag har vi maattet føre Forhandlingerne — jeg tilføjer, at denne Holdning naturligvis ikke fra noget af de to Lande var rettet ensidigt imod Danmark, men det var samlede Afspærringsforanstaltninger paa betydningsfulde Omraader, som de rettede imod alle de Lande, der havde Interesse i Afsætning af visse Varer, og som kom til at ramme Danmark særlig haardt, da faa Lande havde en saa stor Afsætningsinteresse der, hvor det her drejer sig om, som netop vi.

Med Hensyn til Attestudstedelsen til de to Lande — og det, det navnlig drejer sig om her, Attestudstedelsen til Tyskland — saa er denne selvfølgelig foregaaet i aller-nøjeste Overensstemmelse med Aftalen. Naar vi tænker paa Udstedelsen af Attester paa Tyskland dette Aar, gik det saaledes til, at der forud for Attestudstedelserne, da Aftalen var truffet den 30. Januar 1936, blev anstillet meget indgaaende Beregninger over, hvad vi kunde antages at købe for og sælge for, og disse Beregninger blev gennemgaaet med tyske Forhandlere; paa Grundlag af dette kom man til et fælles Resultat, og i Overensstemmelse dermed udstedtes At-

testerne. Der er en Forestilling om, at der skulde være foregaaet i Begyndelsen af Aaret en stærk Forsinkelse af Udstedelsen af disse Attester. Jeg kan dertil svare, at der selvfølgelig foregik den Forsinkelse, som laa i, at Aftalen først kom den 30. Januar, medens vi havde ønsket den betydeligt tidligere. Det beroede paa de meget vidtgaaende tyske Krav, der fastholdtes lige til Slutningen af Januar, og som var uantagelige for Danmark, men den 30. Januar opnaaedes en Forstaaelse, og umiddelbart derefter foregik Udstedelsen af Tillægsattester.

Det har været fremstillet her, som om der i de første Maaned er udstedt meget færre Attester end i de tilsvarende Maaned af 1935. Jeg tror dog, en af Talerne har indskrænket det dertil, at paa visse Varer var der udstedt meget færre, men i andre Taleres Gengivelse er det blevet til det rent almindelige, at der var udstedt alt for faa Attester i 1936 i Forhold til 1935. For enkelte Varer kan Attestmængden naturligvis være gaaet tilbage, men selv ved Udstedelsen af Attester i Januar 1936 før Aftalen med Tyskland, paa et Tidspunkt, hvor vi maatte være tilbageholdende af Hensyn til den forestaaende Aftale, udstedtes for 20 pCt. flere Attester end paa det tilsvarende Tidspunkt det foregaaende Aar, og naar vi tager den samlede Attestudstedelse for første Periode af 1936 og sammenligner den med den tilsvarende Periode af 1935, da udstedtes der i 1936 for 30 pCt. mere end i 1935. (Prieme: Hvor meget blev der udstedt i April Maaned?). Jeg kan ikke Udstedelsen paa alle de enkelte Datoer, men det nævnte blev i hvert Fald udstedt i Løbet af Perioden, og da den langt overvejende Del af den samlede Udstedelse fandt Sted i Januar, kan det ikke være saa forfærdelig meget, der var tilbage i April, men det kan der maaske ved anden Lejlighed skaffes det ærede Medlem Oplysning om. Givet er det i hvert Tilfælde, at der har været stor Udstedelse, der skulde ogsaa være det, for vi forudsatte et meget stort Køb i Danmark fra tysk Side, og dertil svarede meget nøje Forøgelsen af udstedte Attester. Det blev imidlertid meget hurtigt, i hvert Fald nogenlunde hurtigt, klart, at der var Vanskeligheder ved Udnyttelsen. Sandheden om denne Ting er og bliver, at der har været Attester nok, men at der har været en i hvert Fald fra mange Sider uventet Træghed med Hensyn til Anvendelsen af Attesterne. Ved Slutningen af første Periode laa der paa Tyskland for 37 Mill. Kr.